

AZ EZRED MENETE ÉS MENETBIZTOSÍTÁSA

Amikor Néphadseregünk korszerű harcászati kiképzéséről beszélünk, önkéntelenül is a támadás és védelem elemeire gondolunk. Kétségtelenül elsőrendű feladat, hogy Néphadseregünk parancsnoki kara teljesen tisztában legyen a korszerű támadás és védelem alapelveivel. Hiba volna azonban, ha érdeklődésünket csak e két fő harcimód tanulmányozására és elemzésére fordítanánk és kiképzésünkben, illetve harcászati felkészültségünkben megfelelkezni a menetek és ami még döntőbb, a menetek biztosításának beható tanulmányozásáról és nem helyeznénk súlyt a menetek békeviszonyok közt való alapos, körültekintő begyakorlására.

A II. világháborúban, amelyet a repülők és páncélosok nagytömegű alkalmazása jellemzett, világosan bebizonyosodott, hogy a harc nem a védőállásokban, vagy ahonnan a támadás megindul, a készenléti helyen kezdődik. Az ellenséges repülőknek, de bizonyos mértékben az ellenség más, gyorsanmozgó erőinek is egyik fő feladata a szembenálló erők mozdulatainak felderítése. Továbbá már a harcba bocsátkozás előtt a megközelítés, vagy a harcból való kivonás alatt a szembenálló erőknek minél érzékenyebb veszteségeket okozni. Előrejutását a lehető legnagyobb mértékben gátolni, morális erejét már a harcba való bocsátkozás előtt megtörni. Egyszóval, harcértékét a legnagyobb mértékben csökkenteni. Hozzájön még ehhez, hogy a hatalmas kiterjedésű frontok hézagain átszivárgó ellenséges felderítő erők meglepetésszerű támadásai igen komoly veszteségeket okozhatnak a megfelelő biztosítás nélkül menetelő egységeknek. Ha minden más, a menetekkel kapcsolatos problémát figyelmen kívül hagynánk, már az itt felsoroltak magukban véve is indokolttá tennék, hogy a menetek kérdésével igen behatóan foglalkozunk.

Ezen cikk célja, hogy a menetek kérdéseire a figyelmet felhívja és igen örülnék, ha néhány szemponttal hozzá tudnék járulni harcászati kiképzésünk ezen téren mutatkozó hiányainak kiküszöböléséhez.

Új harcászati szabályzataink igen részletesen foglalkoznak a menetek megszervezésével, valamint azok biztosításának szabályaival. Jelen esetben csupán a lövészezred menetével és annak biztosításával kívánok foglalkozni.

A lövészezred menetelhet a hadosztály zömében, menetelhet, mint a hadosztály biztosító egysége, menetelhet továbbá, mint önálló menetoszlop. Ezen a helyen az utóbbival, az önálló menetoszlopként menetelő lövészezreddel kívánok foglalkozni.

Mielőtt a kérdés részletes tárgyalására rátérnénk, nézzük meg, hogy mi a menet célja?

A menet célja háborúban, hogy az egységet, annak teljes harcértékét és harckészségét fenntartva, az elrendelt körletbe vezessük. A békemenetgyakorlatok célja pedig az előbbiekből következik: A csapatokat a fentebb

említett szempontokra képessé kell tenni. Vagyis a csapatok menet-edzését és menetfegyelmét, továbbá a parancsnokok szervezési és vezetési készségét a lehető legteljesebbre fokra emelni.

Ezen elérendő cél érdekében a parancsnokoknak tisztában kell lenni:

a) Az egységek menetteljesítményével, úgy nappal, mint éjjel, télen, rossz útviszonyok közt, hegységben, erősen emelkedő, illetve lejtő terepen, valamint rossz időjárási viszonyok közt.

b) Gondoskodni kell a csapat jólétéről: Biztosítani kell a megfelelő rövid és hosszú pihenőket, illetve rövid, párperces megállókat. Meg kell adni a lehető menetkönnyítést. Biztosítani kell a csapatok megfelelő élelmezését és különösen nagy melegben, az ivóvízzel, télen pedig a megfelelő óvócikekkel való kielégítő ellátását. Biztosítani kell a csapat nyugvását. Figyelemmel kell kísérni a lovak erőállapotát, valamint a gépjárművek üzemképességét.

c) A rejtési rendszabályok érdekében: Hogy a csapatot megkíméljük az ellenség felderítésétől, valamint az ellenséges repülő és páncélosok pusztításaitól, a menetet lehetőleg mindig éjjel hajtsuk végre. Amennyiben a menet végrehajtása éjjel nem lehetséges, úgy használjuk ki a korlátozott látási lehetőségeket, esőt, hóvihart, ködöt, valamint a terepadta rejtési lehetőségeket, erdőket, helységeket, épületeket, útmenti fákat, árnyékokat. Gondosan válasszuk meg, illetve előre szemrevételeztessük a hosszú pihenők helyét. Ezek legyenek alkalmasak a rejtési rendszabályok betartására, páncélosok által nehezen járhatóak legyenek, továbbá legyenek alkalmasak a harchoz való gyors felfejlődésre.

d) A csapat biztosítása érdekében: Különös gonddal szervezzük meg a csapat légvédelmét, páncélvédelmét, továbbá a földi ellenség felderítésével és támadásával szembeni biztosítását. Szervezzük meg továbbá az ellenségnek saját részről való felderítését. Ennek érdekében rendeljünk ki felderítő és biztosító egységeket. A menetrendet a várható ellenséges támadás figyelembevételével állapítsuk meg. A menetoszlopot tagozzuk menetlépcsőkre, úgy, hogy a szervezetszerű egységeket ne bontsuk meg, de azok önállóan is képesek legyenek saját biztosításukra.

e) A menet zavartalan folytatása érdekében: Gondoskodjunk a menetvonal idejében való felderítéséről. A biztosító egységek és a menetoszlop, valamint a szomszédokkal való megbízható összeköttetésről. Végül, de nem utolsón, a menetfegyelem szigorú betartásáról. A gyalogmenet az út jobb oldalán köteles haladni, hogy a gépjárműveknek, valamint a szembenjövő forgalomnak utat biztosítson. A meneteket különösen éjjel csendben és áruló fények nélkül kell végrehajtanunk. A parancsnokok ne engedjék meg, hogy az egységük szétszakadjon, beosztottjaik lemaradozzanak, vagy a rövid pihenők alatt elaludjanak.

Nézzük meg most már, mik a lövészezred parancsnok ténykedései a menet megszervezésében?

Miután az ezredparancsnok előjáró parancsnokától a menetre a parancsot megkapta, mérlegelje az elérendő menet-cél távolságát, egysége erőállapotát, kiképzési fokát, deríttesse fel az utakat és ennek alapján a menet megkezdése előtt idejében adja ki „menetértését”.

A menetértetésben határozza meg:

Az indulás időpontját és a menet tervezett időtartamát.

A menetvonalat, a menetrendet, a besorolást, valamint az egyes menetlépcsők gyülekezési helyét.

A menetértésítés kiadásánál figyelembe kell venni, hogy:

A meghatározott menetcélba való beérkezésnek időpontját rendszerint az előjáró parancsnok meghatározza. A menetidő tartamát azonban többféle szempont mérlegelése alapján kell megállapítani. A lövészezred óránkénti menetteljesítménye 4, könnyítések esetén 5 km. A napi menetteljesítmény 7—8 órás menettel 30 km. 10—12 órás erőltetett menettel napi 40—45 km.

A menet első ötven perce után az emberek kímélése szempontjából 10 perces rövid, a menettávolság felének megtétele után pedig 3 órás hosszú pihenőt kell adni. Emellett a menet időtartama alatt többször kell néhány perces rövid pihenőket tartani. 3—4 napos rendes, vagy kétnapos erőltetett menet után 1 nap pihenőt kell adni. A gyalogság menetteljesítménye nagy mértékben függ még a csapat erőállapotától, kiképzési fokától, az utak állapotától, azok emelkedésétől és lejtésétől, a nap- és évszaktól, továbbá az időjárástól.

Ezek együttes mérlegelése alapján kell a menet tervezett időtartamát, valamint a megindulás időpontját meghatározni.

A menetvonal meghatározásánál elvül szolgáljon az, hogy az ezred lehetőleg egy menetvonalon menetteljen.

A menetrend és a besorolásnál figyelembe kell venni az ellenséges helyzetet, a csapatok elhelyezését, a biztosításra és a harcra való szétbontakozásra vonatkozó szándékainkat.

A menetlépcsők megalakításánál a fentiekén kívül figyelembe kell venni még azt, hogy egy menetlépcsőben egy-egy lövész-zászlóalj menetteljen alárendelt nehéz fegyvereivel. Figyelembe kell venni továbbá, hogy a menetoszlopot nem csak a könnyebb menetelés lehetősége miatt tagozzuk lépcsőkre, hanem első sorban rejtési és légvédelmi szempontból. Ezért egy gyülekező helyen zászlóaljnál nagyobb egységnek gyülekezni tilos!

A fentebb felsorolt szempontokon kívül a menetértésítés kiadásánál figyelembe kell még venni, hogy a gépvontatású tüzésréget lehetőleg műutakon mozgassuk, vagy pedig a menetoszlop végére osszuk be.

Az ezredparancsnok teendői a menet megtervezésénél:

Amennyiben az idő megengedi a menetértésítés kiadása előtt, ha az idő kevés, a menetértésítés kiadása után az ezredparancsnok a térkép alapos tanulmányozása alapján számítsa ki a megteendő út hosszát. Ennek alapján határozza meg a menet-ütemet.

Határozza meg az egyes terepszakaszokat, valamint azt, hogy azokat mely időpontra kell elérni.

Szemrevételeztesse és jelölje ki a hosszú pihenők helyét.

Intézkedjék, amennyiben a felderítés alapján szüksége mutatkozik, a menetet gátló akadályok megszüntetésére (utak, hidak karbahelyezése).

Ha szüksége mutatkozik és lehetőség van rá, gondoskodjék megbízható vezetőkről.

Amennyiben lehetőség van rá, az ezredparancsnok a menet megkezdése előtt jó kilátó pontról végezzen parancsnoki felderítést. Mérlegelje az ezred menetvonalán bekövetkező ellenséges repülő- és harcokcsitámadások

lehetőségeit és ennek alapján tegye meg a biztosításra a szükséges intézkedéseket.

A biztosítás mérve, a biztosító egységek ereje, összetétele és biztosítandó oszloptól való távolsága, a helyzettől a feladattól és a biztosítandó oszlop összetételétől függ.

Amennyiben az ellenséggel való összetalálkozás valószínű, úgy a lövészezred parancsnok a menetbiztosításra küldjön ki 2—5 km távolságig legfeljebb zászlóalj erejű elővédet. Oldalbiztosításra, 1—2 km távolságig megerősített szakasz erejű oldalvédet. Ezen felül az egyes oszloprészek közelbiztosítókkal közvetlenül is biztosítsák magukat.

Amennyiben a menetvonal közelében uralgó pontok vannak, ezekre küldjön ki álló biztosítást. Ezek a biztosító részek az oszlop elhaladása után a menet végére besorolnak.

Repülőámadás elhárítására a menetbiztosító részek, valamint a menetoszlop minden lépcsője, jelöljön ki légvédelmi figyelőket. Harckocsi támadás elhárítására pedig páncél figyelőket. Ezenkívül a menetbiztosító részek biztosítása mellett egyes uralgó pontokra álló légi figyelők küldhetők ki. Ezek a menetoszlop elhaladása után a véghez besorolnak.

A lépcsőzetesen tagolt biztosított menetben menetelő lövészezredet az 1. számú ábra sematikusan mutatja.

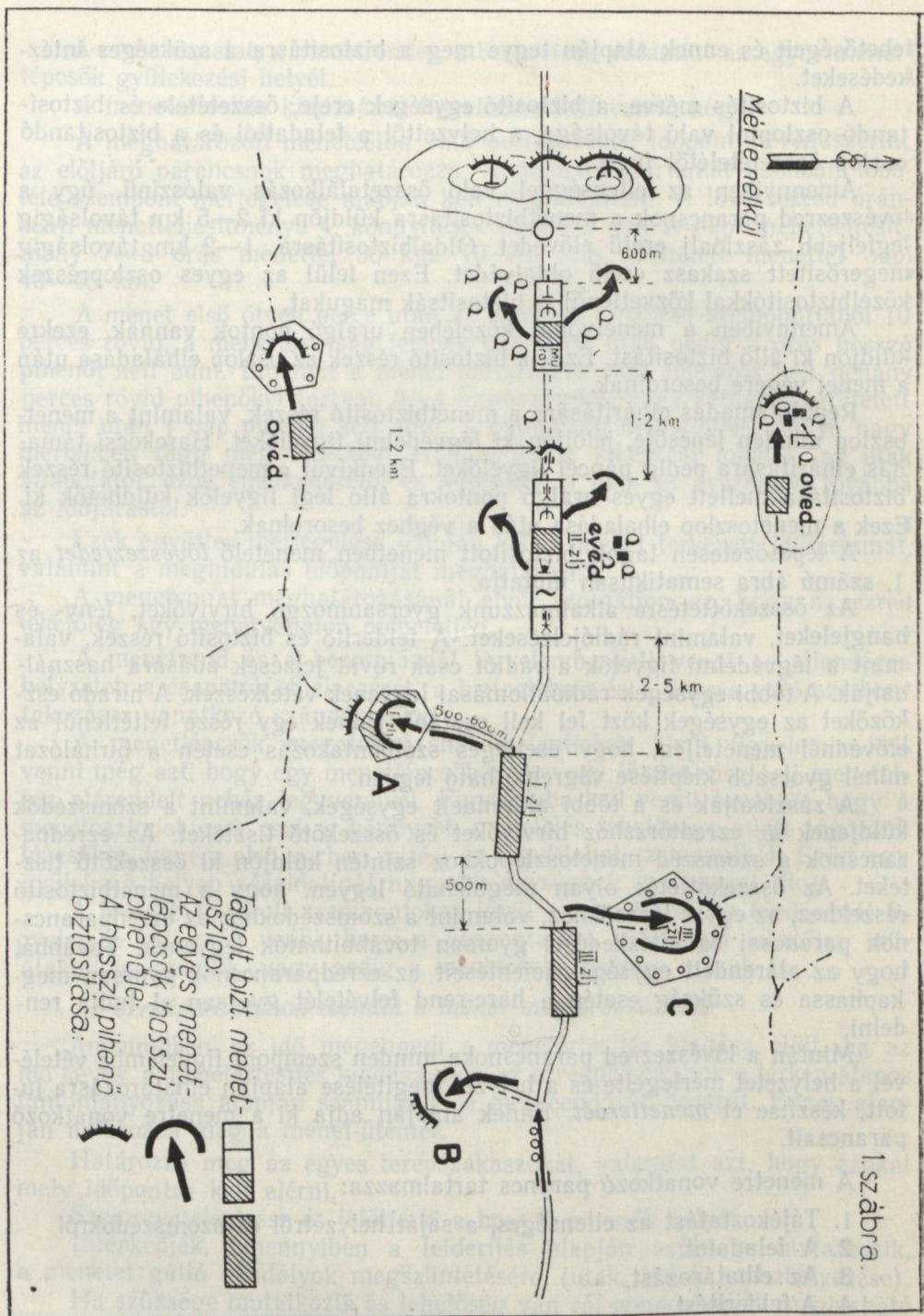
Az összeköttetésre alkalmazzunk gyorsanmozgó hírvivőket, fény- és hangjeleket, valamint rádiójelzéseket. A felderítő és biztosító részek, valamint a légvédelmi figyelők a rádiót csak rövid jelzések adására használhatják. A többi egységek rádióállomásai legyenek vételkészek. A híradó eszközöket az egységek közt fel kell osztani. Ennek egy része feltétlenül az elővédnél meneteljen, hogy esetleges szétbontakozás esetén a hírhálózat minél gyorsabb kiépítése végrehajtható legyen.

A zászlóaljak és a többi alárendelt egységek, valamint a szomszédok küldjenek az ezredtörzshöz hírvivőket és összekötő tiszteket. Az ezredparancsnok a szomszéd menetszlopokhoz szintén küldjön ki összekötő tiszteket. Az összeköttetés olyan megbízható legyen, hogy a menetbiztosító részekhez, az egyes lépcsőkhöz, valamint a szomszédokhoz az ezredparancsnok parancsai és intézkedései gyorsan továbbíthatók legyenek. Továbbá, hogy az alárendelt egységek jelentéseit az ezredparancsnok gyorsan megkaphassa és szükség esetén a harc-rend felvételét gyorsan el tudja rendelni.

Miután a lövészezred parancsnoka minden szempont figyelembe vételével a helyzetet mérlegelte és a helyzet megítélése alapján elhatározásra jutott, készítse el *menettervét*. Ennek alapján adja ki a menetre vonatkozó parancsait.

A menetre vonatkozó parancs tartalmazza:

1. Tájékoztatást az ellenséges, a saját helyzetről és szomszédokról
2. A feladatot.
3. Az elhatározást.
4. A felderítést.
5. A menetszortosítást, illetve menetbiztosítást:
 - a) Elővéd, elővéd-parancsnok, csapatrend, menetrend, feladat, indulás.
 - b) Főcsapat (zöm), főcsapat-parancsnok, csapatrend, menetlépcsők képzése, azok egymástól való távolsága, indulás ideje.

c) Oldalvéd, oldalvéd-parancsnok, ereje, feladata (esetleges álló-biztosítás, ereje, helye, feladata.)

d) Utóvéd, utóvéd-parancsnok, ereje, feladata.

6. Intézkedést az előőrsök bevonására.

7. Hosszúpihenők helyét, időtartamát, biztosítását.
8. Intézkedést a légvédelemre.
9. Intézkedést a páncéelhárításra.
10. Összeköttetés, híradás és jelek.
11. Anyagiak, lőszer, élelem, egészségügyiek.
12. Esetleges menetkönyvések.
13. Menetelőkészületek (szemrevételezés, útkarbahelyezés, stb.)
14. Parancsnok tartózkodási helye.

Természetesen az itt felsorolt szempontokat nem szabad mereven felfogni. Ezen szempontok bizonyos körülmények közt a helyzetnek megfelelően bővülnek, vagy egyszerűsödhetnek.

A lövészezred a menetoszlopot menetközben alakítsa meg. Ha az oszlopot ellenséges légitámadás éri, a „Légiriadó”-jelre valamennyi légvédelmi tűzfegyver készüljön fel a repülőkre elleni harcra. A többi egységek a menet ütem lassítása nélkül folytassák a menetet, de a légvédelmi rendszabályok szigorú betartása mellett. Használják ki a rejtőzési lehetőségeket és bontakozzanak szét. A lövész-századok az úttól jobbra és balra a meghatározott tér- és távközöket vegyék fel. Az aknavetők és géppuskások meneteljenek tovább az úton, de bontakozzanak szét rajokra. A kísérő lövegek meneteljenek az úton, vagy az út mentén egymástól 100—150 m-es távközökre. Az országos járművek pedig 60—70 m-es távközöket vegyenek fel. Amennyiben az út közelében jó rejtési lehetőségeket nyújtó tereprészek vannak, a járművek ezt a vonatparancsnok intézkedései szerint a lehető legnagyobb mértékben használják ki. Az egy menetlépcsőben lévő lövész-zászlóalj légi riadó alakzatát a 2. sz. *sematikus ábra* mutatja.

Amennyiben egyidejűleg ellenséges páncélos támadás is várható, a páncéelhárító fegyverek a várható támadás irányában foglaljanak tüzelőállást és készüljenek fel a páncélosok elleni harcra.

Alacsonyán támadó repülőkre a légvédelmi tűzfegyvereken kívül az egyes légvédelmi ügyeletes szakaszok és rajok ösztüzeket adjanak le.

A légiriadó elmúltával a „Tüzet szüntess”-jelre az egység gyorsan vegye fel az eredeti oszlop alakzatot és folytassa menetét.

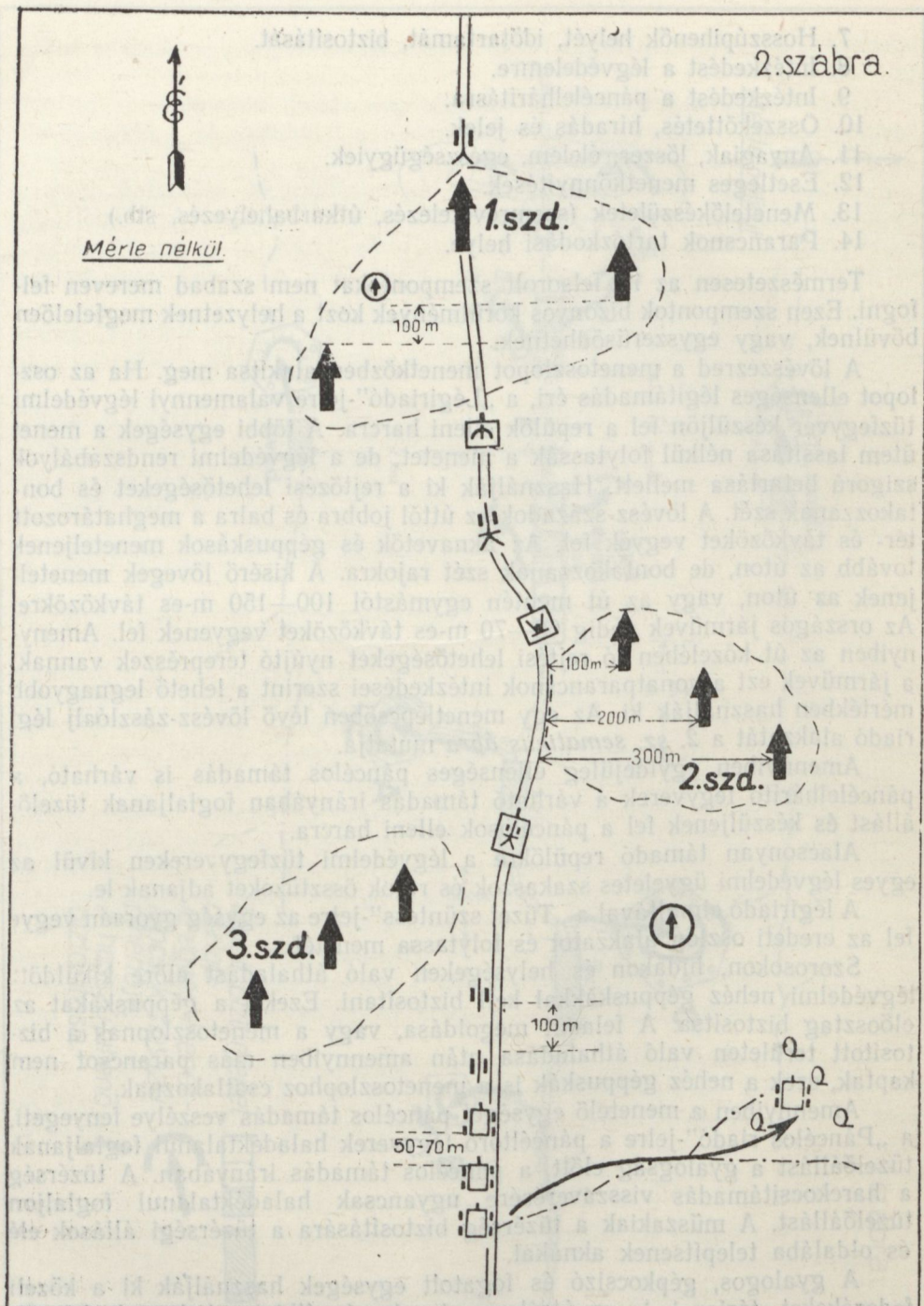
Szorosokon, hidakon és helységeken való áthaladást előre kiküldött légvédelmi nehéz géppuskákkal kell biztosítani. Ezeket a géppuskákat az előosztág biztosítsa. A feladat megoldása, vagy a menetoszlopnak a biztosított területen való áthaladása után amennyiben más parancsot nem kaptak, ezek a nehéz géppuskák is a menetoszlophoz csatlakoznak.

Amennyiben a menetelő egységet páncélos támadás veszélye fenyegeti, a „Páncélos riadó”-jelre a páncéltörő fegyverek haladéktalanul foglaljanak tüzelőállást a gyalogság előtt, a páncélos támadás irányában. A tüzéség a harcokcsitámadás visszaverésére ugyancsak haladéktalanul foglaljon tüzelőállást. A műszakiak a tüzéség biztosítására a tüzéségi állások elé és oldalába telepítsenek aknákat.

A gyalogos, gépkocsizó és fogatolt egységek használják ki a közeli fedezékeket, térjenek le az útról, menjenek páncélbiztos helyre és készüljenek fel a páncélosok elleni harcra.

Páncélos támadás esetére is biztosítsuk a minden irányban való figyelmet, hogy az esetleg más irányokból előretörő páncélosokkal szemben a harcot idejében felvehessük.

2.sz.ábra.

A páncélos támadás elmúltával „Sorakozó!”-jelre gyorsan foglalják el az egységek eredeti beosztásukat és az oszlop folytatja menetét.

Ellenséges felderítők által történt esetleges rajtaütés esetén, a menetoszlop ne bontakozzék szét. Az ellenséget a biztosító részek semmisítésk

meg, vagy, ha szüksége mutatkozik, a parancsnok küldjön ki az ellenség leküzdésére kisebb egységet. Az oszlop pedig folytassa menetét.

Hosszú pihenők alatt a biztosító részek az ezredparancsnok terve szerint védelemre alkalmas terepszakaszon álljanak meg és lássák el az álló biztosítást. Ezenkívül a pihenő egyes oszloprészek a közvetlen biztosításról is gondoskodjanak. A lövészezred hosszú pihenőjét az 1. sz. sematikus ábra mutatja.

Amiután így nagyvonalakban letárgyaltuk az önálló menetoszlopban menetelő lövészezred menetével kapcsolatosan betartandó szabályokat, szükségesnek tartom, hogy néhány szempontra kitérjünk különös körülmények közt végrehajtandó menetek esetére.

Ejjeli menetek esetén az ezredparancsnok az utakat még nappal deríttesse fel. Biztosítson megbízható vezetőket, vagy ha ez nem lehetséges, jelöltesse meg a menetvonalat útjelző táblákkal, póznákkal, vagy más alkalmas módon. A menet szabályozására és a menetrend ellenőrzésére az útvonal fontosabb pontjain létesítsünk forgalomellenőrző pontokat.

Az ezred minden parancsnoki beosztásban lévő tagja ismerje a menetvonalnak az Északi-iránnyal bezárt szögét.

Ejjeli menetnél ne tartsunk hosszú pihenőt, azonban a menet előtt adjunk elegendő időt a pihenésre.

Az oszlopot éjjeli menetnél nem menetközben alakítjuk meg, hanem az egységet a menetvonal közelében előre, mélységben lépcsőkre tagolva állítjuk fel, hogy az ezred menetét egyszerre kezdhesse meg. Éjjeli menetnél az egyes menetlépcsők, valamint a biztosító részek távközeit csökkentjük. Közelbiztosítókat kisebb távolságra, de gyakrabban küldjünk ki. A tüzéség, valamint a menetoszlop végének biztosítására lövészszakaszokat rendeljünk ki. Az egyes oszloprészek között az összeköttetést éjjeli menetnél összekötő honvédpárokkal tartsuk fenn.

Ejjeli menetnél különösen ügyeljünk a menetfegyelem szigorú betartására.

Téli a menetteljesítmény még kitaposott úton is kisebb, mint egyébként. Óránként 3—4 km. Sí-zászlóalj óránkénti menetteljesítménye 4—5 km. Sí-egységek napi teljesítménye 30—40 km.

A felderítő és biztosító részeket lehetőleg sítalpakon kell kiküldeni, ezek menetteljesítménye 5—6 km óránként.

A menetvonalat télen, ugyanúgy, mint éjjeli menetnél, jelzőpóznákkal jelöljük meg. Téli menetnél hosszú pihenőt ne tartsunk. E helyett, különösen rossz útviszonyok közt, gyakran iktassunk be rövid megállásokat. A fagyások elkerülése végett adjuk ki a téli óvócikket. A fagyásnak legjobban kitett testrészeket pedig kenjük be fagykenőccsel. Felváltva meneltellessünk sítalpakon és gyalogmenetben.

A menetet helységben, erdőben, vagy más szélőlvédett helyen kell befejezni és gondoskodni kell tüzelőanyagról.

Nagy hőségben, ha a menetet nappal kell végrehajtani, korán induljunk, hogy a menet nagyobbik részét még a nagy hőség beállta előtt megtehessek. Hosszú pihenőt árnyékos helyen, víz mellett tartsunk. Olyan helyen, ahol a meleg megszorulhat, hosszú pihenőt tartani nem szabad. A hosszú pihenő idejét nagy hőségben meghosszabbíthatjuk. És akkor folytassuk a menetet, amikor a nagy hőség kezd alábbhagyni.

Lássuk el az egységet bőségesen ivóvízzel. Gyakran iktassunk be rövid megállásokat és engedjük meg, hogy a bajtársak a zubbonyt kigombolják és időnként a sapkát levegyék. Óvjuk az egységet a napszúrástól, ezért az árnyékos oldalon kell menetelni.

Hegységben való menetnél figyelembe kell venni, hogy itt a menetteljesítmény kisebb és a biztosítást is különleges szempontok figyelembe vételével kell megszervezni.

Az ezredparancsnok a menetvonalról készítsen térkép alapján met-szetet, s ennek alapján számítsa ki a menetidőt. Hegyes vidékeken a menetteljesítmény, mű úton 10 fokos emelkedésig 2—3 km óránként. Minden további 300—350 m-es emelkedés, vagy 600—700 m-es lejtés után még további 1 órát kell a menetidőhöz hozzáadni. A menetek alatt gyakran kell adni 2—3 perces rövid megállókat. A hosszú pihenőt pedig 4 órára hosszabbíthatjuk meg. A hosszú pihenőt emelkedések előtt, a menetvonal mentén, források közelében tartjuk. A málhás állatokat és hátszlovakat málházzuk, illetve nyergeljük le.

Lejtőknél gondoskodni kell a járművek megbízható fékezéséről.

Az egyes menetlépcsők legfeljebb 10—15 perc alatt megtehető távolságra legyenek egymástól. A biztosító részek távolságát pedig terepszakasról terepszakasra kell meghatározni. Ezeknek a távolsága a zömötől akkora legyen, hogy a zöm és a biztosító egységek közt lévő távközzel a menetvonalon lévő uralgó pontok szükség esetén idejében megszállhatók legyenek. Ezen különleges biztosítási szempontok mellett az ezredparancsnok folyamatosan küldjön ki az oldalak biztosítására az uralgó magaslatokra álló figyelő járőröket, amelyek a menetszlop elhaladása után az oszlop végére besorolnak.

Erdőben való menetnél fokozott meglepetéseknek van kitéve a csapat. Eppen ezért itt a felderítésre és biztosításra különös gondot kell fordítani. Erdőben való menetnél ugyanúgy, mint éjjel, a menetlépcsők és biztosító egységek távkozeit csökkenteni kell. Az erdőben való belépés előtt a menetvonal közelébe eső utakat és átvágásokat alaposan fel kell deríttetni. A biztosító egységeknek olyan erőseknek kell lenni, hogy azok önállóan is képesek legyenek a menetakadályok és csapdák elhárítására. Valamint önállóan is képesek legyenek felvenni a harcot az ellenséges harcokocsikkal.

Mivel az erdőben a mozgási lehetőség korlátozott, a századokhoz és zászlóaljakhhoz az erdőbe való belépés előtt egyes ütegeket és bizonyos ellátó szerveket osszunk be.

Az elővéd-zöm csak akkor léphet az erdőbe, amikor a felderítő részek, vagy az előosztág az erdő túlsó szegélyéig elért. Az ezred-zöme pedig akkor, amikor az elővéd-zöm az erdő túlsó szegélyét átlépte. Az erdőben az egyes oszloprészek a kör-körös biztosítást szervezzék meg.

Az itt felsorolt szempontokból láthatjuk, hogy mennyi körülményt kell figyelembe venni az ezredparancsnoknak, ha menetét valóban körültekintően, a korszerű követelményeknek megfelelően, valamint a dicsőséges Szovjet Hadseregnek a II. világháború harcaiban szerzett tapasztalatainak figyelembevételével akarja megszervezni.

Láthatjuk ebből továbbá azt is, hogy mennyi tennivalónk van még ahhoz, hogy az 1949—50-es kiképzési évre elénk tűzött feladatokat ezen a téren is maradéktalanul megvalósítsuk.